

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa M.W. obecnie C.

przeciwko K.W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 kwietnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 22 czerwca 2017 r., sygn. akt I ACa (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Pozwany K.W. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 22 czerwca 2017 r., który po rozpoznaniu sprawy na skutek apelacji pozwanego i powódki M.W. (obecnie C.) zmienił wyrok Sądu Okręgowego w T. z dnia 13 kwietnia 2016 r. w ten sposób, że w miejsce kwoty 20.000 zł zasądził kwotę

170.000 zł, oddalił apelację powódki w pozostałej części, a apelację pozwanego w całości i orzekł o kosztach postępowania. Powódka dochodziła od pozwanego kwoty 500.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną jej przez pozwanego wskutek popełnienia wobec niej czynu przestępnego z art. 175, 176 i 168 § 1 d.k.k. w zw. z art. 10 § 2 d.k.k., ustalonego prawomocnym wyrokiem karnym wydanym przez Sąd Rejonowy w S. w sprawie II K (...). Sądy obu instancji przyjęły, że powództwo jest uzasadnione, rozbieżności dotyczyły jedynie wysokości należnego powódce zadośćuczynienia.

W skardze kasacyjnej pozwany zarzucił naruszenie art. 455 § 1 i § 2 k.c. w zw. z art. 6 k.c., art. 233 § 1 k.p.c., art. 233 § 2 k.p.c., art. 386 § 6 k.p.c. Na tej podstawie wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku w części, tj. co do pkt I ppkt 1, 2, 3, pkt II w części oddalającej jego apelację oraz pkt IV i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, umożliwia także uchylenie orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych. Nie będąc ogólnie dostępnym środkiem zaskarżenia orzeczeń umożliwiającym rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej, poddawana jest wstępnej ocenie w ramach tzw. przedsądu, ustanowionej w art. 398⁹ k.p.c., mającej za cel zbadanie, czy spełnia przesłanki przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania.

Skarżący wskazał, że potrzebę rozpatrzenia swojej skargi wiąże z wystąpieniem przesłanek z art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. oraz z potrzebą eliminacji zaskarżonego wyroku z obrotu prawnego jako wadliwego. Jego zdaniem skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona wobec naruszenia przez Sąd Apelacyjny w (...) przepisów postępowania oraz prawa materialnego, skutkujących niezgodnym z prawem orzeczeniem, które to uchybienia, w jego ocenie, wpłynęły na wynik sprawy.

Powołanie przesłanki objętej art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymagało przedstawienia dostrzeżonego zagadnienia prawnego z powołaniem konkretnych przepisów prawa, wykazania, że jest ono istotne, nowe, poważne i dotąd nierozwiązane w orzecznictwie sądowym, a wyjaśnienie go ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia sprawy skarżącego, ale także innych podobnych spraw (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, niepubl.; z dnia 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r. niepubl.; z dnia 26 stycznia 2012 r., I PK 124/11, niepubl.). Z kolei odwołanie się do przesłanki potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów powinno zawierać argumentację wskazującą, że określony przepis prawa, mimo iż budzi wątpliwości interpretacyjne, nie doczekał się wykładni, bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć.

Skarżący, pomimo powołania się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego i potrzeby wykładni przepisów, nie umotywował swojego stanowiska, przez co uniemożliwił merytoryczną ocenę tej części wniosku. Odniósł się jedynie do wskazanej we wniosku przesłanki oczywistej zasadności wniesionej skargi. Przesłanka ta interpretowana jest jako oparcie skargi na podstawach, które dla przeciętnego prawnika *prima facie* zasługują na uwzględnienie, gdy bez wątplenia miały miejsce uchybienia, na które powołuje się skarżący i jest pewne, że wpłynęły one na treść zaskarżonego orzeczenia albo podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesiony środek zaskarżenia, a zaskarżone orzeczenie jest oczywiście błędne. Skarżący ogólnikowo odwołał się w tym zakresie do uzasadnienia podstaw kasacji, co nie jest prawidłowym sposobem umotywowania wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Ponadto podniesione w skardze argumenty – w najistotniejszej części wiążące się z kwestionowaniem przez pozwanego oceny dowodów i ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd odwoławczy, a więc stanowiące zarzuty objęte zakazem z art. 398³ § 3 k.p.c. – nie potwierdzają zasadności wniesionej skargi a już w żadnym wypadku nie świadczą o zasadności oczywistej.

Z przytoczonych względów i wobec niewystąpienia innych przesłanek z art. 398⁹ § 1 k.p.c., należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej pozwanego do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wynika z postanowień art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹.

aj

r.g.